

„А. По отводитѣ.

1. Що се отнася до ролята на Деклозиеръ като пълномощникъ.

„Предъ видъ на това, че е установено, какво френското, английското и руското правителства сж били решили да купятъ излишѣка на българската реколта отъ 1915 г., който е можелъ да бѣде изнесенъ, и то съ цель колкото да лишатъ вражескитѣ сили отъ тая реколта, толкова и за да изхранятъ евентуално своитѣ съюзници и да създадатъ една връзка на интересъ между последнитѣ и земледѣлското население на България;

„Предъ видъ на това, че казанитѣ правителства, френско и английско, сж дали мандатъ на Деклозиеръ да реализира казаната операция въ България, дето той като представителъ на портъоритѣ на българския дългъ е живѣлъ отъ години и е разполагалъ съ връзки и съ срдства, необходими за успѣха на операцията;

„Предъ видъ на това, че мандатътъ, даденъ на Деклозиеръ, се проявява въ факта, какво гореказанитѣ правителства, като сж възложили на Деклозиеръ да централизира финансирането на операцията чрезъ канала на Българската търговска банка, сами сж дали необходимитѣ за операцията суми;

„Предъ видъ на това, че е установено, какво французкото правителство е наредило да се внесе отъ Банкъ де Франсъ и Креди Лионе една сума отъ 20.000.000 франка за смѣтка на Българската търговска банка и какво английското съкровище е внесло направо за смѣтка на сщцата банка 209.900 лири стерлинги въ Лондонъ — Каунти андъ Вест-мистеръ Банкъ;

„Предъ видъ на това, че дадениятъ на Деклозиеръ мандатъ е билъ съобщенъ отъ него на Българската народна банка и специално на нейния управителъ, както това се вижда отъ едно съобщение на френския пълномощенъ министъръ въ София;

„Предъ видъ на това, че значи още оттогава ролята на Деклозиеръ, пълномощникъ на английското, френското и руското правителства, е била известна на финансовитѣ власти въ България;

„Предъ видъ на това, че тая роля е била изрично призната отъ присѣдата на Софийския военно-полеви съдъ отъ 21 августъ 1916 г., който израчно е заявилъ, че Деклозиеръ „действува въ името и за смѣтка на странитѣ на Антантата“;

„Предъ видъ на това, че именно върху знанието на ролята на Деклозиеръ тоя съдъ е основалъ всички мѣрки, взети отъ него по-късно по отношение организацията на Деклозиера и на нейнитѣ авоари въ България и по въпроса за обвинението въ измѣна, повдигнато противъ разни видни български лица, принадлежащи на разни основания къмъ организацията на Деклозиеръ;